

ТРЕТА КНИГА НА ЦАРИЕ-ТЪ,

КОЯТО СЯ ИМЕНУВА И

ПЪРВА КНИГА НА ЦАРИЕ-ТЪ.

ГЛАВА 1.

1 А царь Давидъ бѣ старъ, прѣминъжъ
на възрастъ: и покрывахъ го съ дрехы,
2 но не ся стоплюваше. И рекохъ му ра-
би - тѣ му: Нека потърсятъ за господаря
ни царь - тѣ младъ дѣвицъ, за да прѣд-
стоява прѣдъ царя, и да му пригодява, и
да спи въ нѣдро - то му, за да ся топли
3 господарь - тѣ ни царь - тѣ; И търсихъ по
всичкы - тѣ прѣдѣлы на Израиль дѣвицъ
4 кж - тж, и доведохъ ихъ при царя. А дѣви-
ца - та бѣ много красна, и пригодяваше
на царя, и слугуваше му; но царь - тѣ не
ихъ позна.
5 Тогазы ^о Адонія, сынъ - тѣ на Аггиоухъ на-
дигихъ ся въ себе си, и каза: Азъ ще ца-
рувамъ; и ^оприготи си колесницы, и
конницы, и петдесеть мѣжъ за да тичатъ
6 прѣдъ него. И отецъ му не бѣше го
огорчавалъ никога, да каже: Защо стру-
вашъ ты това? а той бѣше и много ху-
бавецъ на гледъ: и ^омайка му бѣше го ро-
7 дила вслѣдъ Авессалома. И сдума ся съ
Юава Саруинъ - тѣ сынъ, и съ ^оАвиаара
священникъ - тѣ: и тѣ ^опослѣдовахъ Адо-
8 ниъ, и помагахъ му. Но Садокъ священ-
никъ - тѣ, и Ванаія Юдавъ - тѣ сынъ, и На-
ванъ пророкъ - тѣ, и ^оСемей, и Рейй, и
^осилни - тѣ Давидови, не бѣхъ съ Адоніиъ.
9 И закла Адонія овцы, и говеда и огоены
телицы при камыкъ - тѣ на Зоелевъ, кой-
то е при источникъ - тѣ Рогиль, и покани
всичкы - тѣ си братія царскы - тѣ сынове, и
всичкы - тѣ Иудины мѣжъ царскы - тѣ слу-
10 ги. Наваана обаче пророкъ - тѣ, и Ванааиъ,
и силны - тѣ, и Соломона брата си не
покани.
11 И говори Наваанъ на Виесавее Соломо-
новъ - тж майкж, и рече: Не чу ли ты че
ся въцари Адонія ^оАггиоинъ - тѣ сынъ? и
господарь - тѣ ни Давидъ не знае *това*.
12 Сега проче ела, молихъ, да ти дамъ съ-
вѣтъ, за да избавишь животъ - тѣ си, и жи-
13 вотъ - тѣ на сына си Соломона. Иди, та

вслѣзъ при царь Давида, и речи му: Го-
сподарю мой царю, не заклѣ ли ся ты
на рабъ - тж си, и каза: ^оСоломонъ сынъ
ти ще ся въцари вслѣдъ мене, и той ще
сѣдне на прѣстоль - тѣ ми? защо проче
14 ся въцари Адонія? Это, ты още като го-
воришь тамъ съ царя, ще дойдъ и азъ
вслѣдъ тебе, и ще допльнижъ думы - тѣ ти.
15 И влѣзе Виесавее при царя въ ложни-
цъ - тж: а царь - тѣ бѣше много старъ: и
Ависага Сунамянка - та слугуваше на ца-
16 ря. И прѣклони ся Виесавее, та ся по-
клони на царя. И царь - тѣ рече: Що
17 имашъ? А тя му рече: Господарю мой,
^оты ся заклѣ въ Господа Бога твоего на
рабъ - тж си, и каза: Соломонъ сынъ ти,
ще ся въцари вслѣдъ мене, и той ще сѣ-
18 дне на прѣстоль - тѣ ми. Но сега, это,
Адонія ся въцари: и ты сега, господарю
19 мой царю, не знаешъ *това*. И ^озакла го-
веда, и огоены *телицы*, и овцы съ изоби-
ліе, и покани всичкы - тѣ царскы сынове,
и Авиаара священникъ - тѣ, и Юава вое-
началикъ - тѣ: рабъ - тѣ ти обаче Соломо-
20 на не покани. Но на тебе, господарю мой
царю, на тебе *гледатъ* очи - тѣ на всичкы
Израиль, да имъ извѣстишь кой ще сѣдне
на прѣстоль - тѣ на господаря ми царь - тѣ
21 вслѣдъ него. Ако ли не, когато госпо-
дарь - тѣ ми царь - тѣ ^озаспи съ отцы - тѣ си,
азъ и сынъ ми Соломонъ виновни ще ся
считамы.
22 И это, додѣ още говорѣше ты съ царя,
23 дойде и Наваанъ пророкъ - тѣ. И възвѣсти-
хъ на царя и рекохъ: Это, Наваанъ про-
рокъ - тѣ. И като влѣзе той прѣдъ царя,
поклони ся на царя съ лице до земѣ -
24 тж. И рече Наваанъ: Господарю мой ца-
рю, реклъ ли си ты: Адонія ще ся въца-
ри вслѣдъ мене, и той ще сѣдне на прѣ-
25 столь - тѣ ми? Защото той ^ослѣзе днесь,
та закла говеда, и огоены *телицы*, и овцы
изобилно, и покани всичкы - тѣ царскы
сынове, и войводи - тѣ, и Авиаара свя-
щенникъ - тѣ: и это, яджъ и пѣхътъ
прѣдъ него, и думатъ: ^оДа е живъ царь

а Ис. Нав. 19; 18.

б 2 Цар. 3; 4.

в 2 Цар. 15; 1.

г 2 Цар. 3; 3, 4. 1 Лѣт. 3; 2.

д 2 Цар. 20; 25.

е Гл. 2; 22, 28.

ж Гл. 4; 18.

з 2 Цар. 23; 8.

и 2 Цар. 3; 4.

і 1 Лѣт. 22; 9.

к Ст. 13, 30.

л Ст. 7, 8, 9, 25.

м Втор. 31; 16. Гл. 2; 10.

н Ст. 19.

о 1 Цар. 10; 24.